

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 320/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Весне Мاستиловић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца ... „АА“ ..., ПР ББ, чији је пуномоћник Милан Нирнбергер, адвокат из ..., против тужене „NLB Komercijalna banka“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2084/23 од 30.01.2025. године, у седници одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2084/23 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2084/23 од 30.01.2025. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 4440/2021 од 26.01.2023. године, којом је утврђено да су ништаве и не производе правно дејство одредбе Уговора о дугорочном динарском кредиту са валутном клаузулом број .../... од 16.06.2014. године, закљученог између тужиоца и правног претходника тужене и то одредба члана 5. тачка 5.1, у делу у којем је наведено: „По продајном курсу за девизе ЕУР из курсне листе НБС важећем на дан плаћања“, и одредба члана 7. тачка 7.1 у делу у коме је наведено „По продајном курсу за девизе ЕУР из курсне листе НБС важећем на дан плаћања“ и обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 10.287,28 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ ближе наведен у изреци првостепене пресуде, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.917,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против другостепене пресуде тужена изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног

суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Правилно је становиште нижестепених судова којима је утврђена ништавост уговорне одредбе којом је банка тужиоцу пустила у течај кредит изражен у страниој валути, према куповном курсу НБС важећем на дан плаћања, а уговорила враћање кредита по продајном курсу НБС важећем на дан плаћања. Оваквим поступањем банка је практично за себе уговорила корист од курсних разлика, што је карактеристика мењачких послова, а не уговора о кредиту. Стога, овакве уговорне одредбе супротне су императивним одредбама Закона о облигационим односима, којима је регулисан уговор о кредиту. Не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе која је по овом питању уједначена. Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 487. ставом 1. ЗПП прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба тужиоца у овој правној ствари поднета је 29.04.2021. године. Вредност предмета спора је 10.287,28 динара.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**